

היכרות במכון הכושר

יש בה משהו שאין בהרבה נשים אחרות, משהו שקשה מאוד להגדירו. היא גם יפה וגם סקסית, וגם יש לה ראש טוב. עד לפני כמה חודשים היא היתה היחצנית של הסניורה, ולאחר מכן, בעיקבות היכרות עיסקית עם יצירה האופנה **מלשה בן-שטרית**, היא פתחה כוטיק ברמת-השרון. ברקורד שלה יש גם נישואין למעבד ולמנצח הויד **קריבושה**, שהוא גם אבי בתה. כבר זמן רב לא נקשר שמה בשום גבר, והתפלאתי איך זה יכול להיות. אז חברות אמרו לי

את **ענת קריבושה** היפהפיה צמודה לגבר גבהיקומה ומרשים. ועוד הוסיפה החברה שלי שכל מיני חתיכות ידועות כירכרו סביבו, ובאיזור שהוא וענת עמדו כבר היה פקק. אז עוד לפני שסיימה לדבר אמרתי לחברה שלי שלום, ודרינגי דרינגתי לענת. "ענת, שלום, מדברת רחל המרחלת..." "שלום! את בטח מתקשרת בגלל הגבר שהיה איתי במסיבה הגדולה של יום החמישי האחרון". נכון. ואני גם מאוד הייתי רוצה לדעת מי הוא, ומה קורה ביניכם."

ענת קריבושה וריצ'רד קאופלר. עדיין מוקדם לדבר על טיב היחסים ביניהן...

שהיא נורא עסקה בעבודה, ושהיא מרבה בניסיעות ובטיולים ומה לא. והנה, לא תאמינו, אחת החברות הטובות שלי הלכה למסיבה של כל היפים והיפות, באחד הדיסקוטקים היותר אופנתיים, ומה רואות עיניי?

"טוב, או קוראים לו **ריצ'רד קאופלר**, ובקיצור ריק, והוא בן 31". "טוב, את זה אני יכולה לברר בעצמי. אני רוצה עוד פרטים". "מה את רוצה לשמוע? שהוא לומד רפואה, שנה רביעית, באוניברסיטת תל-אביב, ושהוא בוגר מינהל בתי-מלון בבית-הספר קורנל שבי ארצות-הברית?". "לא. אני רוצה תכל'ס. מה קורה ביניכם?". "רק כדי להיפטר ממך אני מגלה לך שהיכרנו במכון-כושר, שבו שנינו מתאמנים, וזה היה לפני חודש, ועדיין מוקדם לדבר על טיב היחסים בינינו. ותאמיני לי שאת תהיי הראשונה לדעת אם הקשר הזה יתפתח לרומאן רציני". "ענת, אני מפרגנת לך מכל הלב, אבל תשמרי עליו מכל הזכות, כי כבר שמעתי שאחדות מהן מגלות יומה בעניין שלו".

געוואלד! עד היכן הגענו?

אשתו של **מלונאי ידוע**, בן למישפחת מלונאים ידועה מאוד, מנהלת מזה שנה רומאן עם **מנתח-לב ידוע**, שגם הוא נשוי והמתגורר במרכז הארץ. האשה חושבת שבעלה אינו יודע על הרומאן שלה, או שהיא עושה עצמה שהוא לא יודע. בכל אופן, בעלה, המלונאי, מנהל מערכת-יחסים מאוד אינטימית עם אחת המזכירות העובדות עבורו. ותאמיני לי - כולם מרוצים מהסידור הזה. ואיפה אפשר למנוש בזוגות האלה? את זאת אני מוכנה לגלות לכם: במלון קטנטן, שהוא בעצם פנסיון, הנמצא באחת משכונות-הווילות היוקרתיות שמוחזקת-תל-אביב. שם גם אפשר למנוש **באיש-עסקים ידוע**, האוהב לסעוד את ליבו עם מזכירתו האינטימית. וגם **בנקאי ידוע** מביא לשם את המזכירה. וגם **איש-פוליטיקה** מאוד מכובד וידוע. וכולם באים לשם עם המזכירות במסווה של עבודה, אבל כולם יודעים את האמת, וכך גם הנשים של הבעלים המפורסמים, שכנראה לא איכפת להן. מספרים בעיר שחלק מנשות-החשובים האלה מחזיקות מאהבים צעירים. מה זה צעירים? **חיילים!** ממש חוצפה! תחת שהגבר רים הצעירים האלה יורצו בקסבות של שכם, הם מבנים עם נשים היכולות להיות האמהות שלהן. געוואלד, עד להיכן הגענו?

זקן וסטודיו

יש לי כמה שפיונים, האוהבים לספר לי גם מבלי שאבקש את מה שרואות עיניהם, והם משאירים לי את העבודה השחורה של הביורים והטלפונים. ממש חוצפה! אז השבוע התקשר אחד מהם וסיפר לי שהוא ראה את העיתונאי **אדם ברוך** כשהוא פוסע לאיטו ברחוב בדיירתה בחברתה של **נאוה בורש**, גרושתו של המחזאי **חנוך לוין**. אז תיכף הרחתי שיש פה איזשהו עניין, והתקשרתי עם נאוה בורש. כבר בדרינג הראשון היא ענתה. "נאוה, שלום, זאת המרחלת, שפונה אליך ושנורא סקרנית לדעת מה עשית עם אדם ברוך לפני כמה ימים". "אדם ברוך? אה... כן, נפגשתי איתו לפני נסיעתו לאמריקה, כדי לתת לו מיכתב שימסור לחבר משותף". "נרגעת. חשבתי לרגע שאתם בקטע רומאן נטי. תגיד לי, מי זה הבחור המזוקן שהיה צמוד אליך ביום השישי האחרון?". "את זה אני לא אגלה לך". "ובכל זאת, מה את כן מוכנה לגלות לי?". "שאני מחפשת סטודיו לקרמיקה".

נאוה בורש מיכתב לחבר משותף בחו"ל.

מה היא רוצה?

אלברט כהן נוהים מתאיסרון וגם סתם בילויים

תיקוה, שהיא צנועה אמיתית, ביקשה ממני לא להזכיר את שמה ולא לפרסם תמונה שלה. בדרך-כלל יש לי לב טוב ואני נוטה למלא בקשות של אנשים, אבל הפעם הייתי קשוחה. הצעתי לה לנהל רומאן עם אחד מעובדי-הבנק, אם היא שונאת פירסום.

תיקוה ליאור ובני ברמן הכירו לפני המון שנים

זה היה אחד הסיפורים העצובים של השנה. השחקן **אלברט כהן** התאלמן בניסיונות טראגיים. גינת, אשתו, הפסנתרנית הנודעת **רות מנזה**, נפטרה ממחלה קשה, והותירה אותו ואת שני ילדיהם **עדי ושרון**, המומים, ואת כל עם ישראל עצוב. אלברט כהן, המכונה ברטו, גבר מקסים ורגיש, נותר בודד אך לא לזמן רב. מסתבר שהגבר הזה, שהוא לא בדיוק קזנובה, התחיל למצוא חן בעיני נשים רבות, שהחלו מחורות אחריו במרץ. ואל תחשבו שמדובר בגרושות ובאלמנות מבוגרות, המחפשות גבר להישען עליו. מדובר בחתיכות בשנות ה-20 המוקדמות, שהיו נייגשות אליו מאחורי הקלעים ומציעות לו כל מיני הצעות שונות, והיו שתיים שאף דיברו איתו על נישואין. כשסיפרתי את זה לכמה חברות שלי, הן אמרו לי שנבר מגיל מסויים לא יכול להישאר בודד זמן רב. הוא זקוק לאשה כמו שילד זקוק לאמא. אני לא מבינה גדולה בפסיכולוגיה, אבל תיכף ראיתי שיש משהו בכרטיס שלהן, והפעלתי את השפיוניות שלי שבחוגי התיאטרון, ואחת מהן, שיש לה קשרים משהו-משהו, סיפרה לי שיש לו חברת שמואד אוהבת אותו, ושקוראים לה **יש"ר ראלה** ("אלה") **גפליין**, עורכת-דין רווקה בת 42, תקיפה וחזקה, היודעת מה היא רוצה מהחיים, ומה היא רוצה מאלברט כהן. אני חושבת שאני יכולה לנחש מה היא רוצה ממנו, ובניתיים הם הנחיים מתיאטרון וגם סתם מבילויים.